

Från pressfronten den 28. november 1946.

N:r 86.

Försvar och
demokrati.

Det var med tillfredsställelse - påpekar Morgon-Tidningen (sd) - vi i dessa spalter i somras hälsade betänkandet om officersutbildningen och den klart uttalade principen, att officerskåren måste genom rekrytering och utbildning vara fast knuten till det demokratiska samhället.

Med förvåning tar man därför i Tidskrift för värnpliktiga officerare del av det yttrande Värnpliktiga officerares riksförbund avgivit till k.m:t över betänkandet. Det finns nämligen däri tankegångar, som borde vara främmande för en demokratisk officer, och man frågar sig med oro om förbundet verkligen representerar den stora kadern av värnpliktiga officerare. Inte minst förvånad är man över att yttrandet kunnat underskrivas av förbundets ordförande, kammarherren och högerriksdagsmannen James Dickson. Så här skriver det värnpliktiga officersförbundet, och högerriksdagsmannen Dickson skriver gladeligen under: "Det kräves alltså att han (officersaspiranten) skall icke blott icke vara kritiskt inställd till vissa mer eller mindre tillfälligt förhållanden partipolitiskt betonade principer utan även att han skall positivt omfatta desamma. Ingen vet hur länge ett visst politiskt system kommer att förbli rådande i vårt land, och det är att förmoda att kommittén icke anslutit sig till den nationalsocialistiska tron på ett tusenårigt rike, men då bör icke heller kravet på ett bejakande av en viss politisk åsikt angående styrelseskicket i landet efteräpas inom den svenska försvarsmakten."

Vi skall avstå från utförligare kommentarer. Det räcker med att påpeka att författaren till ovanstående avsnitt alltså jämför demokratin som samhällsuppfattning med en partipolitisk åsikt och är beredd att med jämmod se demokratin försvinna.

Morgon-Tidningen återger ytterligare ett citat, vari det heter: "Man får nog akta sig att förväxla fosterlandet med ett tillfälligt politiskt system, ty fosterlandet har bestått under skilda dylika system och kommer att så göra även i framtiden."

Det sista bildar en vacker slutvinjett över kammarherre Dicksons och hans kamraters funderingar. Så efemära ting som demokratin må komma och gå, efter demokratin må komma nazism eller vad som helst - kammarherre Dickson och hans gossar marscherar på ändå och är, om man får tro deras eget yttrande, beredda att tjäna "fosterlandet", även om detta blir ett helt annat fosterland än den hemvist för frihet, människovärde och demokratiskt medborgarsinne som vi nu äger. Dessbättre måste de otypliga fraserna i detta yttrande vara utslag av en tankeoreda, som inte återfinnes hos den värnpliktiga officerskårens stora massa. Vi hoppas innerligt att man både från denna kårs sida och från stat- och reservofficerskårens sida skall ta ordentligt avstånd från likgiltighetsförklaringarna inför demokratin. Vi borde alla ha lärt oss vad det skulle ha betytt om nazismen segrat. Demokratin får inte bara ha det förhållandet till officerskåren, att officerarna är beredda att försvara fosterlandet t r o t s att vi har demokrati. Officeren måste vara demokrat, måste känna det som en hjärtesak att försvara sitt demokratiska fosterland j u s t d ä r f ö r a t t d e t ä r d e m o k r a t i s k t, därför att det ger alla sina inbyggare en chans, ser dem som medborgare, inte som undersåtar. Om de värnpliktiga officerarna verkligen skulle ha en annan mening, är det fara & färde.

Försvars-
utredning-
en.

Försvarskommittén har som bekant att i första hand framlägga förslag på grundval av tre kostnadsalternativ, skriver Sydsvenska Dagbladet (h), nämligen 900, 750 och 650 milj. kr.

Skillnaden mellan alternativen är i själva verket ännu större än dessa summor synes ge vid handen... Det dyraste förslaget lär nu vara så gott som färdigt, och de båda återstående väntas bli klara under vårens lopp. Därefter skall överbefälhavaren ta ställning till alternativen och kommittén i sin tur fatta ståndpunkt till ÖB:s yttrande samt framlägga sitt slutliga förslag. Kommittén torde räkna med, att vardera alternativet kommer att kräva omkring tre månader. Är nu detta en anmärkningsvärt låg arbetstakt? Men denna målsättning är dock mycket måttlig i jämförelse med vad som blir fallet därest årskostnaderna skola pressas ned till 750 eller 650 milj. kr. Detta sistnämnda alternativ torde icke minst medföra en ny kategoriklyvning av de värnpliktiga. Endast omkring 60 proc. av de vapenföra skulle, säges det, erhålla fullständig utbildning, de övriga blott genomgå en tre månaders epokurs.